

Панијум — Број седам

Данило 11 откривен: пророчке линије од 1989. до закона о недељи

Jeff Pippenger

2025-03-15

Радимо на томе да све токове Данила једанаест повежемо у вези са скривеном историјом четрдесетог стиха, која представља 1989. годину па све до недељног закона у Сједињеним Државама. Наш позив као проучавалаца пророштва јесте да право управљамо речју истине.

Постарај се да се покажеш Богу одобрен, као делатељ који нема чега да се стиди, који право управља речју истине. 2. Тимотеју 2:15.

Једанаесто поглавље Данила може се поделити на десет пророчких линија. Стихови од једног до четири представљају једну пророчку линију. Стихови од пет до девет представљају другу линију. Десети стих представља трећу линију. Стихови једанаест и дванаест представљају четврту линију. Пета линија су стихови од тринаест до петнаест. Шеста линија су стихови од шеснаест до двадесет два. Седма линија су стихови двадесет три и двадесет четири. Од двадесет четвртог до тридесет првог стиха је осма линија. Од тридесет првог до четрдесетог стиха је девета линија, а десета и последња линија су стихови од четрдесет до четрдесет пет. Ових десет линија треба сагледати заједно, линију на линију.

Кога ће научити знању? и кога ће учинити да разуме науку? Оне који су одбијени од млека и одвучени од дојки.

Јер заповест мора бити на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, и онде мало:

Јер ће муцавим уснама и другим језиком говорити овоме народу. Којима рече: Ово је починак којим можете дати одмор уморноме; и ово је окрепљење; али они не хтедоше слушати.

Него им је реч Господња била заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало и онде мало; да би отишли, и пали натрашке, и били скрхани, и ухваћени у замку, и заробљени. Исаија 28:9–13.

Свака од десет пророчких линија је, наравно, међусобно повезана, али се унутар сваке линије може препознати одређена тема. Иако свака линија има примарну тему, те линије поседују више од једног сведочанства. Намера ми је да идентификујем сваку од тема у тих десет линија.

Прва линија

И ја, прве године Дарија Мидјанина, стадох да га утврдим и оснажим. А сада ћу ти показати истину. Ево, још ће три цара настати у Персији; а четврти ће бити далеко богатији од свих њих; и својом снагом, посредством свога богатства, подигнуће све

против царства Грчке. И устаће силан цар, који ће владати великом влашћу и чинити по својој вољи. А када устане, његово ће се царство разбити и разделити према четирима ветровима небеским; али не његовом потомству, нити према власти којом је владао; јер ће његово царство бити ишчупано, и припашће другима, а не онима. Данило 11:1–4.

Прва година Дарија означава крај седамдесет година, те тако указује на пророчко време краја. До трећег стиха Александар Велики успоставља своје светско царство, а до четвртог стиха његово царство треба да буде ишчупано и подељено на четири ветра. Узимање Дарија као времена краја 1989. године омогућава нам да избројимо царе представљене у другом стиху. Када Гаврило у првом стиху каже: „И ја у првој години Дарија“, он наставља оно о чему је обавестио Данила на почетку виђења, које је започело у десетом поглављу.

Треће године Кира, цара персијског, откри се ствар Данилу, који се звао Валтасар; и ствар беше истинита, али време одређено беше дуго; и он разумео ствар и имао разумевање виђења. Данило 10:1.

Ознака која представља „време краја“ садржи два симбола. „Време краја“ за Мојсијеву пророчку линију било је Ароново рођење, а три године касније уследило је рођење Мојсија. Арон и Мојсије јесу двоструки симбол „времена краја“ у својој историји и представљају праслику рођења Јована Крститеља и Исуса шест месеци потом. „Време краја“ 1798. године означило је заробљавање римског папе, који је потом умро у заробљеништву 1799. године. Од „прве године Дарија Међанина“ до „треће године Кира, цара персијског“; Дарије и Кир представљају „време краја“ 1989. године, јер сви пророци више говоре о последњим данима него о данима у којима су живели.

А све се ово догодило њима за пример: и написано је за нашу опомену, на које су дошли свршетци света. 1. Коринћанима 10:11.

Дарије и Кир представљају Роналда Регана и Џорџа Буша старијег 1989. године. Обојица су те године били председници. Први стих једанаестог поглавља смешта виђење у трећу годину Кирову, што би представљало Џорџа Буша старијег, који је следио Регана као што је Кир следио Дарија. Други стих казује да ће још устати три цара, а четврти ће бити далеко богатији од свих њих. Завршно „време краја“ у једанаестом поглављу почиње 1989. године и указује да ће после Џорџа Буша старијег још устати три цара, чиме се тако препознају три председника који су следили Буша старијег. Та три цара били су Бил Клинтон, Џорџ Буш млађи, Барак Обама, а потом би најбогатији председник, Доналд Трамп, „својом снагом“ и „својим богатством подигао све против царства Грчке“.

Трећи стих, дакле, уводи Александра Великог и стога представља праслику последњег вође Уједињених нација који се у последњим данима уједињује са папством, али који, као и папство, долази своме крају. Уједињене нације су седмо царство представљено као десет царева у Откривењу седамнаест, и савез десеторице царева саглашава се да своје седмо царство преда папској звери за један симболички час.

И десет рогова које си видео јесу десет царева, који још не примише царство; него примају власт као цареви заједно са звери за један час. Ови имају једну мисао, и даће

силу своју и власт своју звери. Они ће заратити с Јагњетом, и Јагње ће их победити; јер је Он Господар над господарима и Цар над царевима; и они што су с Њим јесу позвани, и изабрани, и верни. Откривење 17:12–14.

Тих десет царева представљени су стиховима три и четири, а такође и историјом успона и пада Александра Великог, који је испунио те стихове у четвртом веку. Грчка је треће царство библијског пророштва и симбол је аждаје, једне трећине тројног савеза аждаје, звери и лажног пророка. На крсту је натпис „Цар Јудејски“ био записан на јеврејском, латинском и грчком; представљајући Јевреје, Римљане и остало мноштво из других народа које ће за Пасху бити у Јерусалиму. Грци представљају аждају, Римљани представљају звер, а Јевреји су били лажни пророк.

Прва четири стиха једанаестог поглавља означавају крај земаљске змајеве силе која чини блуд са папском силом док се људско време милости приводи крају. Стихови три и четири означавају коначни успон и пад последњег испољавања једне земаљске змајеве силе. Ти стихови се преклапају са последњих шест стихова који означавају крај звери која чини блуд са царевима земаљским. Почетак и завршетак једанаестог поглавља означавају историју у којој непријатељи Божји долазе своје крају, а да им нема помоћи. Прва четири стиха, усклађена са последњих шест стихова, тиме носе симболику Десет заповести, са плочом прве четири заповести и плочом последњих шест заповести, док уједно симболизују и пробу бројем десет.

Прва четири стиха представљају почетак који илуструје свршетак, истовремено утемељујући поруку као да започиње у „време краја“ 1989. године. Ти стихови представљају раздобље од 1989. године до завршетка времена милости за човечанство, те тако сажимају поруку последњих шест стихова, који су умножено знање откривено 1989. године, а који поистовећују догађаје повезане са завршетком времена милости.

Ови стихови пружају пророчко упориште да се препозна како ће, почевши од 1989. године, бити укупно осам председника, при чему ће осми бити од седморице претходних председника, повезујући тако овај одломак са загонетком да је осми од седморице, што је пророчка одлика која представља садашњу истину у последњим данима.

Тема која се може разумети из ових стихова јесте коначно уништење змајеве силе која чини блуд са тирском блудницом. Блудница чини блуд са свим царевима земаљским, али као што је древна Француска постала првенац Католичке цркве када је Хлодовех 496. године посветио свој престо папству, тако ће и звер из земље, Сједињене Америчке Државе, такође бити прва међу царевима која ће учинити блуд са блудницом при недељном закону. Као што у завршних шест стихова почетна четири стиха препознају и наглашавају све три силе које воде свет ка Армагедону, тако је тема у прва четири стиха змајева сила представљена Грчком и Александром Великим.

Реаган је започео низ од осам председника који је сада довео до последњег од тих осам председника. Осми председник ће подићи икону звери и наметнути недељни закон у Сједињеним Државама, док ће истовремено посредовати у склапању споразума који ће га

поставити на чело Уједињених нација, које ће управо у том тренутку ступити у светски однос цркве и државе под изговором решавања све већег ратовања радикалног ислама.

Прелаз Сједињених Америчких Држава, које су звер из земље из тринаесте главе Откривења, од тога да буду шесто царство библијског пророчанства до тога да постану глава седмог царства библијског пророчанства, док уједно довршавају незаконити однос са осмим царством библијског пророчанства, приказан је од првог стиха, који означава 1989. годину, преко председника који воде до закона о недељи у Сједињеним Државама, а затим одмах идентификује силног цара који устаје. Тај силни цар је Трамп, који преузима контролу над Уједињеним нацијама, које сада разграђује унапред ради својих захтева.

Друга линија

Стихови пет до девет представљају прво помињање и поступно, тачку по тачку, приказивање борбе између цара севера и југа, коју читаво поглавље користи као основну пророчку позадину. Стих пети излаже тему овог одломка.

И цар јужни биће силан, и један од његових кнезова; и он ће бити силнији од њега, и владаће; власт његова биће велика власт. Данило 11:5.

У стиху су представљени Птолемеј I Сотер и Селеук I Никатор. Обојица су били један од четворице „Дијадоха“ (што значи наследник) Александровог царства. Селеук је први „цар севера“ у једанаестом поглављу и, у сагласности са паганским Римом, папским Римом и савременим Римом — Селеук је као пророчки цар севера био утврђен тек након трију главних победа или пресудних догађаја: поновног освајања Вавилона 312. године пре Христа, битке код Ипса 301. године пре Христа и битке код Корупедија 281. године пре Христа. Ови покрети поразили су његове главне супарнике, проширили његово царство и учврстили његову превласт у том подручју.

Друга линија почиње тиме што препознаје царе севера и југа у разликовању од било којих других наследника (Дијадоха) Александровог подељеног царства. Она почиње утврђивањем да је цар севера оснажен тек после три освајања. Затим, у историји борбе за превласт која се одвијала после Александрове смрти у стиховима шест до девет, препознаје се раздобље које се завршава обарањем цара севера од стране цара југа. Ово је први од три пута у једанаестом поглављу када цар југа надвладава цара севера. Они пружају три унутрашња сведочанства унутар поглавља која јасно утврђују међаше историје која води до тога да цар југа порази цара севера.

И цар јужни биће силан, и један од његових кнезова; и он ће бити силнији од њега, и имаће власт; власт његова биће велика власт. И на крају година они ће се удружити; јер ће кћи јужнога цара доћи к северноме цару да склопи погодбу; али она неће задржати силу мишице; нити ће он опстати, ни мишица његова; него ће она бити предана, и они који су је довели, и онај који ју је родио, и онај који ју је крепио у она времена. Али из изданка њезиних корена подићи ће се један на његово место, који ће доћи с војском, и ући ће у тврђаву севернога цара, и поступиће против њих, и надвладаће; И одвешће у

Мисир као заробљенике и њихове богове, с њиховим кнезовима, и с њиховим драгоценим судовима од сребра и од злата; и он ће трајати више година него северни цар. Тако ће цар јужни доћи у своје царство, и вратиће се у своју земљу. Данило 11:5–9.

Историјско испуњење стихова пружа образац за пророчко испуњење хиљаду двеста и шездесет година папске владавине, означене у стиховима тридесет првом до четрдесетом, и пророчки образац за испуњење једанаестог стиха, који се најпре испунио 217. године пре Христа у бици код Рафије. Та три сведока одређују обележја украјинског рата у којем ће Путин, последњи цар југа, надвладати посредничку војску папског цара севера.

Тема друге линије пророчке историје јесте како је папству 1798. године нанесена смртоносна рана, као што је представљено у стиховима од петог до деветог и битком код Рафије у једанаестом стиху. Цар југа, који је Египат, јесте сила аждаје.

Сине човечји, окрени лице своје против Фараона, цара египатскога, и пророкуј против њега и против свега Египта; говори и реци: Овако вели Господ Бог: Ево, ја сам против тебе, Фараоне, царе египатски, велика аждаја што лежиш усред својих река, која говориш: Моја је река, и ја сам је начинио себи. Језекиљ 29:2, 3.

Три приказа о томе како цар југа надвладава цара севера у једанаестом поглављу заједно указују на коначни пад цара севера у четрдесет петом стиху.

И засадиће шаторе своје дворске палате између мора на славној светој гори; али ће доћи своме крају, и нико му неће помоћи. Данило 11:45.

У једанаестом поглављу постоје три линије које приказују како цар југа побеђује цара севера, али када цар севера дође своме крају и никога не буде да му помогне, то није тако очигледно. Али књига Откривења показује да је сила аждаје та која је обара, једући јој месо и саживићи је огњем. Када се сила аждаје препозна из књиге Откривења, можемо видети царева, који су такође аждаја, а такође и цар југа, који ће оборити цара севера у четрдесет петом стиху. Три непосредна сведока у том поглављу, који сви сведоче о своме савршеном испуњењу, као што је представљено кроз повезаност књига Данила и Откривења.

Савремени папски цар севера долази своме крају, и нико му не помаже, у четрдесет петом стиху, а књига Откривења показује како папска власт долази своме крају од руке аждајске силе.

И десет рогова које си видео на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и обнажити, и јешће њено месо, и сажећи ће је огњем. Јер је Бог метнуо у њихова срца да изврше Његову вољу, и да буду сагласни, и да предаду своје царство звери, док се не испуне речи Божије. Откривење 17:16, 17.

Десет царева спаљују папског северног цара огњем и једу њено месо. Цареви последњих дана јесу змајева сила.

„Краљеви и владари и намесници ставили су на себе жиг антихриста, и представљени су као аждаја која полази да ратује са светима — са онима који држе заповести Божије и који

имају веру Исусову. У свом непријатељству према народу Божјем, они се показују кривима и за избор Вараве уместо Христа.“ Testimonies to Ministers, 38.

Десет царева јесу сила аждаје, која је такође представљена царством Грчке и Александром. Ти цареви су јужни цареви, јер су представљени Фараоном, царем Египта. Они ће јести њено месо, јер су они и пророчки „пси“ које псалмист назива „збором безбожника“.

Јер ме опколише пси; збор зликоваца обухвати ме; прободоше руке моје и ноге моје. Могао бих избројати све кости своје; они гледају и зуре у ме. Деле хаљине моје међу собом, и за одећу моју бацају жреб. Псалми 22:16–18.

Папство је цар севера у четрдесет петом стиху, а папство је представљено Језавелом у цркви у Тијатири.

Али имам неколико ствари против тебе: што допушташ жени Језавели, која себе назива пророчицом, да учи и заводи моје слуге да чине блуд и да једу оно што је жртвовано идолима. И дадох јој времена да се покаје за свој блуд, и не покаја се. Ево, бацићу је на постељу, а оне који с њом чине прељубу у велику невољу, ако се не покају за своја дела. Откривење 2:20–22.

Језавелин суд се извршава када је пси поједу.

И о Језавели Господ рече, говорећи: Пси ће изјести Језавелу крај зида Језраела. 1. Царевима 21:23.

Пси представљају пагански Рим, силу аждаје, јер је управо пагански Рим разапео Христа.

„У Христовим страдањима на крсту испунило се пророштво. Вековима пре распећа, Спаситељ је унапред казао какав ће поступак према Њему бити. Рекао је: „Опколише ме пси; чета злочинаца окружава ме; прободоше руке моје и ноге моје. Могао бих избројати све кости своје; они гледају и зуре у ме. Раздељују хаљине моје међу собом, и за одећу моју бацају коцку.“ Псалам 22:16–18. Пророштво у вези с Његовим хаљинама испунило се без договора или мешања пријатеља или непријатеља Распетог. Војницима који су Га ставили на крст дата је Његова одећа. Христос је чуо препирку тих људи док су међу собом делили хаљине. Његова туника беше исткана у целини, без шава, и они рекоше: „Да је не деремо, него да бацимо коцку за њу, коме ће припасти.““ Чежња векова, 746.

Десет царева, који су пси, који су збор безбожника, који су Грчка и Египат, такође ће спалити блудницу огњем.

И кћи којега свештеника, ако се оскврни курвањем, скрнави оца свога; огњем нека се спали. Левитска 21:9.

Десет царева спаљују блудницу огњем, јер тврди да је свештеница, а блудница је.

И догодиће се у онај дан да ће Тир бити заборављен седамдесет година, према данима једнога цара; а после навршетка седамдесет година Тир ће певати као блудница. Узми харфу, обилази град, ти блуднице која си била заборављена; засвирај умилно, певај многе песме, да би била упамћена. И догодиће се после навршетка седамдесет година да

ће Господ походити Тир, и он ће се вратити својој заради, и блудничкиће са свим царствима света по лицу земље. Исаија 23:15–17.

У стиховима од петог до деветог, и у стиховима од тридесет првог до четрдесетог, налазимо сведочанство о томе да папство долази своме крају од руке силе аждаје. Ово начело се такође управо сада испуњава у Украјинском рату. Ова три сведока обавештавају нас да ће, када цар севера дође своме крају и никога не буде да му помогне у четрдесет петом стиху, аждаја појести њено месо и сажећи је огњем. На основу три сведока, побуда за деловање аждаје укључиваће нарушени савез.

У стиховима пет до девет, Други сиријски рат окончан је уговором 253. године пре н. е. Рат је започео 260. године пре н. е., и седам година по отпочињању Другог сиријског рата склопљен је мировни уговор тако што је цар југа дао кћер цару севера како би се он оженио кћерју цара југа и тако посредством брачног савеза успоставио мир. Седам година после тог брака, 246. године пре н. е., цар севера одбацио је јужну невесту и поново узео своју првобитну жену, коју је био одбацио када се оженио египатском принцем. Побуда цара југа да нападне северно царство и зароби северног цара била је нарушени уговор.

Прекршени савез је предочавао прекршени Толентински уговор из 1797. године, који је Наполеону пружио повод да 1798. године одведе папу у ропство, као што је Птоlemeј учинио Селеуку 246. године пре Христа. Када се Птоlemeј III вратио у Египат после своје победе над северним Селеукидским царством Селеука II, донео је у Египат толико много блага да су Египћани Птоlemeју III дали назив „Еуергет“ (што значи Добротвор) зато што је после многих година вратио њихове „заробљене богове“.

Али ће изданак из њених корена устати на његово место; и доћи ће с војском, и ући ће у тврђаву цара севернога, и поступиће против њих, и надвладаће. И одвешће у Египат у ропство и богове њихове, с кнезовима њиховим и с драгим судовима њиховим од сребра и од злата; и он ће остати више година него цар северни. Данило 11:7, 8.

Када је Наполеон 1798. године заробио папу, опљачкао је ватиканска блага и однео их натраг у Француску, као што је то било предсликано у Птоlemeју III, који је узео блага, а такође и Селеука II, натраг у Египат, где је Селеук II умро павши с коња. То је предсликавало Наполеоново уклањање папства са звери 1798. године, као и смрт папе 1799. године. Папство у Откривењу седамнаест јесте жена која седи на звери, а Селеуков пораз, заробљеништво и потоња смрт падом с коња предсликавају Наполеоново одузимање грађанске власти папству (представљене као звер у Откривењу седамнаест).

И однесе ме у духу у пустињу; и видех жену где седи на звери скерлетне боје, пуној имена хуле, која имаше седам глава и десет рогова. ... И анђео ми рече: Зашто си се зачудио? Казаћу ти тајну жене и звери која је носи, која има седам глава и десет рогова. ... И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским. Откривење 17:3, 7, 18.

Стихови од петог до деветог уводе ратовање између цара севера и југа у једанаестом поглављу. Пети стих пружа упориште за Рим као цара севера, јер показује да ће цар севера

освојити три географска подручја пре него што завлада врховно. Ови стихови дају пророчку структуру која износи период у којем цар севера влада, али долази своме крају. То је управо претпоставка и обећање једанаестог поглавља. Тема те линије јесте смртна рана папском цару севера, или, као што четрдесет пети стих каже: „и доћи ће своме крају, а неће бити никога да му помогне.” Ова истина је садашња истина у последњим данима.

Наставићемо у следећем чланку.